

Pressklipp

Tre Dikter

GP 21/1 2009 (Magnus Haglund) Monica Danielson har en imponerande förmåga att kombinera saklighet och poetisk inlevelse. Här spänns ett vitt och brett klangsegel som dock inte handlar det minsta om poesins försköningar, utan om raka motsatsen. De skarpa orden och de hårda rytmerna befinner sig i produktiv dialog med varandra. Det triviala och fula är lika viktigt som det vackra och mjuka.

Vad man måste

Expressen 17/8-08 (Hanna Höglund) "I lördagens uruppförande av Paula af Malmborg Wards miniopera *Vad man måste* ser jag en ångestridden dalkulla, Monica Danielson, besjunga banana splits, välkomna in alla "gula, bruna och svarta" och sedan avfärda dem med väsröst och ett "Gå härifrån!". Det är en schizo-opera med handtrumma som utspelar sig i en liten, kvinnlig värld av tvångsmässig sängbäddning, pressgurka och mjäll. Det är ingen tillfällighet att slagverkaren Per Sjögren (operan är skriven för Danielsons och Sjögrens Duo Ego) spelar på husmorsinstrumentet tvättbräde med hushållsvisp. Det här är 60-taligt på ett Sonja Åkesson och Jarl Hammarberg-vis – utan att det känns som en upprepning. Det är hemskt och roligt, och med den af Malmborg-Wardska tajmingen inte en sekund för långt. På 25 minuter hinns det med munspel, fantastisk a capellasång av Danielson, ordet "banana split" i synkopisk talkör och en avig vals som eftertext. Hon har inte tummat på någonting. Texterna av Lina Ekdahl levererar punch-lines som "Det finns dalahästar i var mans mun". Och det kroppsliga sätt som af Malmborg Ward tonsatt ordet vispgräde på, kan nog bara en tonsättare lyckas med som också är sångerska."

Borås Tidning 18/8-08 (Rolf Haglund) Paula af Malmborg Wards miniopera *Vad man måste* lär bli repertoarsuccé. Duo Egos tolkning var suverän med både Monica Danielson och slagverkaren Per Sjögren som säregna sångare. Hon med agerande hemma i Schönberg och Boulez, han med Dylan-munspel kring halsen och virtuost, ofta vitsigt komp. Stycket gick publiken in på livet, inbjöd till hembygdsföreningens kaffekalas (grova havrekakan ett fynd)

men halkade raskt in på allas vår tvekan mellan nyttomat för samvetet och bananasplit för lusten, med skam inför både världssvält och mjäll i håret i en hysterisk matorgie. Musiken var inte bråddjup. Humor förenades med känslökval, tonspråket var naturligt så det knappt märktes och publiken stortrivdes i gott som ont. Så skapas en succé.

Operatic

Folkbladet 13/2 2009 (Anna Sköldh) Efter att ha fått lyssnarnycklarna direkt i handen av kompositören var det bara att låta sig kastas ut i kosmos. ...Musiken uppfordrade till oro i ledet. ...Det här var riktigt fräsch musik som triggade igång musikaliska tankar och känslor.

NK 13/2 2009 (Michael Bruze) Orkesterns olika sektioner undersöker nyfiket sina möjligheter i olika rörelser. Musikerna medverkar med talkörer och kompositionen har ett befriande stråk av humor. Musiken har god svikt och tyngd.

SvD 9/2 2008 (Carl-Gunnar Åhlén) "Färgsprakande musik, rikt utrustat slagverk, solistisk pianostämman, motiv med synkopkänsla och välplanerade eruptioner...fullt av idéer som hålls samman av den bultande pulsen."

Ärret

DN 6/7 2004 (Sara Norling) "Med sin humor, rytmiska tajming och känsla för detaljer i texten är Paula af Malmberg Ward en av våra mest drivna operakompositörer"

GP 6/7 2004 (Magnus Haglund) "Paula af Malmborgs nya opera Ärret är hennes starkaste verk hittills. Hon tycks vara i symbios med livet på scenen."_"Någonting fascinerande sker i kontakten med skådespeleriet och sångarna, tonerna och orden får ett andra liv, en rytmisk täthet kommer till. Så kan det högstämnda och det vulgära mötas så att det uppstår något tredje, starkare, mer oförutsägbart."_"Vad Ärret visar är behovet av att ta över de gamla och beprövade formerna och ge dem ett nytt, explosivt innehåll. Operan skall inte vara en isolerad, konfliktfri sfär. In med världen utanför."

Expressen/GT 6/7 2004 (Lars Sjöberg) "Elegant, i hantverk såväl som framförande." _ "Jag har tyvärr missat Paula af Malmborgs fyra föregående operor, bara kunnat ta del av lovorden för *Bombparty* och *Vill ni ha ett frostigt pären?* Ärret får mig bara att sälla mig till hyllningskören. af Malmborg behärskar helt den svåra konsten att bestämma vad musiken skall styra, tillföra eller ersätta, samt när den skall göra det."

Svd 6/7 2004 (Carl-Gunnar Åhlén) "Budskapet att all vetenskap inte främjar människan går utmärkt fram på Gamla Teaterns anspråkslösa scen, vars litenhet öppnar för stora tankar, stort musikaliskt uttryck (Paula af Malmborg Ward i sin femte opera; David Björkman som dirigent för en ackompanjerande sextett) och stor fantasifullhet i regi (Nils Spangenberg), scenografi (Marika Feinsilber) och mask (Katrín Wahlberg). Samt inte minst imponerande rollprestationer." _ "Ett drama med ett allvarligt innehåll, smakfullt inlindat i 2781 takter av sofistikerad musikalisk underhållning."

Sydsvenska Dagbladet 8/7 2004 (Carl-Håkan Larsén) "Efterhand har Paula af Malmborg Ward blivit en erfaren musikdramatiker. Årets första urpremiär i Vadstena visar henne från en nästan virtuos sida." _ "Det börjar till synes som en renodlad fars men fördjupningen infinner sig steg för steg, utan att underhållningsvärdet äventyras. _ "Ärret tycks höra till de konstverk som växer, även efter ridåfall." _ "Med all denna komprimerade rikedom kan Ärret sätta distinkta märken i aktuell svensk operahistoria."

Östgöta-Correspondenten 6/7 2004 (Gunnar Ekermo) "Orkestersammansättningen hon valt är spännande, innehållande harmonium, cembalo, dragspel, fiol, klarinett och slagverk. Jag inbillar mig att det krävs både mod och kunskap för att komponera en hel opera för ett så sparsamt instrumentarium, Denna lilla ensemble använder hon intelligent för att lyfta fram, förtydliga, förtäta och upplösa."

Vill ni ha ett frostigt pären?__DN 28/7 2002 (Thomas Anderberg) "I Vadstenaoperans satsning "Tidsströmmar" prövar tre unga tonsättare sina krafter i var sin kortopera. Thomas Anderberg finner att en av dem har blivit ett riktigt mästarprov." _ "Här finns en tajming och en precision som omedelbart gör intryck, en spänstighet såväl den orkestrala apparaten som i växelspelet mellan den tillbakadragne esteten och den utagerande kvinnan." _ "Musiken konkurrerar inte med poesin utan understöder den, kanske mer lyckosamt i verkets första hälft som verkligen imponerar." _ "Paula af Malmborg Ward vet att mycket bör utspelas mellan orden. Man

finner också en god illustration av tesen att en välplacerad paus är något av det effektivaste i en opera."

Expressen 29/7 2002 (Gunilla Brodrej) "Skriver fan så bra"_"Musiken är medagerande, den skapar bilder runt texten. Paula af Malmborg arbetar med fler klangfärger och rytmer. Hon låter rytmiken i språket ge avtryck i orkestern..."_"...af Malmborg har lyckats hitta rätt tonläge för ordet "faan"."

SvD 30/7 2002 (Tony Lundman) "Vill du ha ett frostigt päron? står för kvällens förlösande skratt. Det är elegant och skickligt gjort i både agerande och musik finns en lek med klyschor och pastischer. Paula af Malmborg Ward har haft roligt när hon prickat in texten med registerhopp och musikaliska krumsprång som andas Sjostakovitj, inte bokstavligen men andligen."

Göteborgs-Posten 29/7 2002 (Magnus Haglund)"...här finns en lätthet och en snabbhet som öppnar för ett annat slags känslospel. Plötsligt börjar något ge sig till känna i mötet mellan karaktärerna, en genuin sentimentalitet, och så uppstår en samtidskontakt, en beröring med det som har med själva människan att göra. Med oss."

Opera Now nov/dec 2002 (Phill Ward)"Would You Like a Frosty Pear? was easily the most accomplished of the three, with a musical language fusing an up-tempo sense of wit with reflective modernism."

Expressen 21/10-02 (Margareta Sörenson) "Opretentiöst och storslaget - var det nån som sa att operan var död? Denna "*Ängel*" flyger fritt inom musikdramatikens ramar och utanför dem vid behov. Det är totalteater och allkonstverk som ger ögat, örat, tanken och hjärtat sitt."

SvD 16/3 -04 (Carl-Gunnar Åhlén)"Tonsättaren Paula af Malmborg Ward är så hemtam i alla stilar att hon ibland bara behöver ett uns för att nå maximal effekt."

DN 14/2-04 (Sara Norling)"Paula af Malmborg Ward förenar sömlöst 1960-tals-ska med 1600-talsopera när Andy & Joeys "You ´re wondering now" blir grund för Didos välkända klagan från Henry Purcells "Dido & Aeneas". Sådant är skickligt."

Sambal Dente

DN 17/9-02 (Martin Nyström) "Ett verk där hon kaxigt och bredbent sätter igång den jättelika orkesterapparaten i en dans som formar

sig till något som jag upplever som ett självporträtt. En rytmisk beaktelse som ändrar i en frilagd och naket ekande sambarytm och som på vägen tar hjälp av musikerna som på portugisiska reciterar en åkallan till musiken som befriar."

Göteborgsposten sept-02 (Magnus Haglund)_"...ett stycke som orkestern spelar med uppenbar förtjusning. Jag tycker om det orädda i af Malmborg Wards sätt att skriva och instrumentera och exempelvis låta ett parti som mest av allt påminner om en gammaldags underhållningsorkester kollidera med en rytmisk kärvhet och en fascinerande väntan i slagverksinsatserna."

GT sept-02 (Margaret Myers)_"Musiken är full av rackartyg och bus, leklusta och "hands-on-känsla". Jag tycker att hon skapar sina klanger verkligen med orkestern för öronen..."_"...hon utnyttjar orkesterns fulla potential. Inte en ton går förlorad genom klumpig orkestrering..."

Operation Kärleken

Jönköpingsposten 25/2-02 (Rikard Flyckt)_"Paula af Malmborgs musik fungerar som ett sammanhållande kitt. Den är spännande, rolig, vacker, infallsrik och kongenial med librettot. Oftast går text och musik ihop som ett nyförälskat par."

DN febr-02 (Sara Norling)_"Musiken är stramt och rytmiskt bubblande och passar både Viktors "rap" och sångarnas ariautbrott. Här finns en känsla för de små dramaturgiska finesserna som är tilltalande. Som när kompet av akustisk gitarr i Glorias tal om engagemanget för Vietnam, punkteras av ljugande stråkar. Enkelt men effektivt."

Bombpartyt

DN 7/4-98 (Martin Nyström)_"LYSANDE OPERADEBUT"_"Vad som framför allt imponerar i denna enaktare om en timme och en kvart är det dramaturgiska handlaget och känslan för scenisk tajmning utan att för den skull musiken mister sin integritet och bara blir teatermusikaliskt funktionell. Typiskt är hur formerna drivs till att löpa linan ut, hur musiken i såväl arior, duetter som ensembler drar texten med sig till sfärer där den upplöses. På så sätt kan Paula af Malmborg Ward utvinna de mest gåtfullt lyriska dimensioner ur detta minst sagt groteska grundstoff."

Göteborgsposten 6/4-98 (Magnus Haglund)_"Det finns ett egenartat temperament i detta verk, en äventyrlighet och en trotsighet som får materialet att gå sina egna vägar..."_"...uppstår någonting som

bara går att beskriva med paradoxer - impressionistisk
expressionism, analytisk känslsamhet, distanserad öppenhet. Det
finns en sprängkraft i det fragmentariska och undflyende..." _ "En av
Göteborgsoperans starkaste uppsättningar hittills."